

Željko Ašperger
Vedran Bišić
Igor Gržetić
Saša Jantolek
Goran Petercol
Branko Pizzul
Aleksandar Tomulić

Izdavač Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijaka
Rijeka, Korzo 28/II Tel: 051/332-494, 338-809
e-mail: hdlur@ri.t-com.hr
www. hdlu-rijeka.hr

Za izdavača Damir Šegota

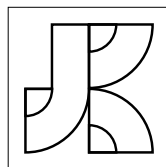
Predgovor Boris Toman

Fotografije Autori

Grafička priprema i tisak Tiskara Zambelli, Rijeka

Broj kataloga 7/10

Naklada 300 primjeraka

G A L E R I J A
J U R A J
K L O V I Ć
R I J E K A

OD 22. 07. 2010.
DO 06. 08. 2010.

Izložba je sufinancirana sredstvima
Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
i Županije primorsko-goranske

Ovogodišnji natječaj za prijem novih članova u Hrvatsko društvo likovnih umjetnika protekao je bez velikih napetosti i razmimoilaženja u stavovima i prosudbama žirija. To pokazuje da je ocjenjivački tim kojeg su ovom prigodom sačinjavali povjesničari umjetnosti Ervin Dubrović i Boris Toman, te umjetnici i članovi HDLU-a Melita Sorola-Staničić, Dražen Filipović-Pegla i Boris Roce, gotovo jednoglasno i bez velikih dvojbi, između dvadeset i tri kandidata prijavljenih na natječaj izabrao sedam koji su svojim radovima zadovoljili visoke kriterije profesionalnosti i struke. Uz to valja napomenuti kako je od tih sedam jedan (Goran Petercol), zadobio taj status automatizmom postupka, odnosno samom činjenicom što je završio umjetničku akademiju u Zagrebu.

Osječanin Željko Ašperger koji je diplomirao na odjelu za slikarstvo Filozofskog fakulteta u Rijeci u svojim radovima problematizira utjecaj ideologije i politike na suvremenu stvarnost i društvenu zbilju. Preslikani izborni listić Nacional socijalističke partije Njemačke sa zaokruženim imenom Adolfa Hitlera koji predstavlja dokument vremena pokazuje kako jedna sasvim bezazlena i banalna stvar kao što je to izborni listić može promijeniti ne samo sudbinu jednog naroda već i bitno utjecati na geopolitičku sliku Europe i čitavog svijeta sve do današnjih dana. U toj njegovoj opsesivnoj zaokupljenosti temom nacizma odražava se i jedan mali dio obiteljske povijesti. Naime, Ašpergerov djed bio je u vrijeme drugog svjetskog rata vojnik nacističke Njemačke pa u tom smislu ove radove možemo shvatiti i kao oblik autorove intimne ispovjesti i priče.

Drugi rad također se temelji na povijesnim dokumentima iz vremena nacizma. Na preslikanoj i uvećanoj fotografiji koja je cijelom svojom površinom prekrivena paus papirom i na kojoj možemo vidjeti njemačke vojnike koji marširaju i nose zastave s kukastim križevima, autor reagira na način da mjesta na kojima se nalazi znak svastike prekriva kao na nekoj televizijskoj biometeorološkoj prognozi iscrtanim osmjesima. Mali je korak od nasmiješenih masa na političkim biralištima do zahuktalog i beščutnog vojničkog stroja koji melje sve pred sobom. Ono što je također važno istaknuti je činjenica da je Ašpergerov konceptualizam afirmacija slikarske prakse u punom smislu i što je nastao iz uvjerenja da je način na koji je nešto naslikano ujedno i najvažniji segment umjetničke kreacije.

Saša Jantolek je slikar samouk koji se uz svoj redovan posao poštara već dugi niz godina vrlo uspješno bavi i slikarstvom. U počecima vidljiva je njegova sklonost prema anegdoti i naraciji, duhovna bliskost s autorima poput Vaska Lipovca, naročito u naglašavanju volumena i karikaturalnosti likova, kao i stalno poigravanje s medijem, pri čemu slika vrlo često gubi obilježja dvodimenzionalnosti pretvarajući se u objekt ili specifičan oblik slikarske instalacije.

Nakon prvog neuspjeha na natječaju za prijem novih članova HDLU-a Jantolek je iz korijena promijenio svoj slikarski kurs shvativši da su sličnosti s figuracijom Vaska Lipovca preočigledne i da je potrebno učiniti jedan napor više kako bi se iza neospornih slikarskih mogućnosti ukazali obrisi jednog novog i osobnijeg umjetničkog stava. U novijim radovima je ta promjena vidljiva kao napuštanje naracije i povratak čistim slikarskim vrijednostima. U finim tonskim modulacijama i sfumaturama kao i u crtežu koji više nagovještava nego definira oblik, Jantolekovo slikarstvo sve više gubi doticaj s predmetnom realnošću preobražavajući se u neku vrstu unutrašnjeg i posve imaginarnog krajolika

Slikarstvo Branka Pizzula temelji se ponajviše na iskustvima enformela i gestualne apstrakcije. Iako je ono u potpunosti apstraktno i bespredmetno u njemu nikada nisu do kraja raskinute veze s predmetnom zbiljom. Čak što više mogli bi reći kako su u stvari Pizzulove slikarske vizije nastale dekonstrukcijom i razlaganjem objektivne stvarnosti te naknadnim uspostavljanjem novog vizualnog poretka u kojem su boja i materija više znak određeni mimetičkih suodnosa i strukturalne slojevitosti nego izraz čiste potrebe za demonstracijom slikarske lakoće, snage i uvjerljivosti. U tom smislu njegovo slikarstvo nije samo izraz spontanosti, i puke težnje za improvizacijom, ali je puno više plod traženja i potrebe da se u slici zadovolje određene konstruktivne težnje i da se kroz rasap oblika i materije dospije do neke nove vizualne i prostorne realnosti. U njegovom pristupu na kraju prepo-

znajemo i onaj davno zaboravljeni etički imperativ slikara koji se na svojoj slici pored svega mora još i naraditi.

Od sedmorice autora Aleksandar Tomulić je jedini koji se bavi fotografijom. U svom radu kombinira i klasičnu i digitalnu fotografiju dodirujući svojim objektivom jedan vrlo široki spektar tema, od primorskih krajolika, polu-apstraktnih motiva s uvećanim detaljima koji nam otkrivaju autorovu fascinaciju vodom, svjetlosnim refleksijama i bojama, do ulične, «life» fotografije s portretima prolaznika koji zapinju za njegov pogled zbog svoje posebnosti i neobičnog izgleda. Portret starice sa šeširom koja je na trenutak zastala pred njegovim objektivom pokušavajući odagnati nelagodu iz svog pogleda, prizor je koji ostaje duboko utisnut u naše pamćenje, baš kao i bore koje su preko njezina poharanog lica razastrle gustu i neprobojnu mrežu starenja i smrti. Pa ipak, budno fotografsko oko koje poput oštrog kirurškog skalpela iscrtava vrijeme i godine na njezinoj koži nije dovelo u pitanje nepokolebljivost i postojanost njezina karaktera i ljudskog dostojanstva.

Umjetnički interesi Igora Gržetića nadilaze područje čiste likovnosti. Koristeći u svom radu kompjutor kao osnovni alat i medij izražavanja on nastoji putem slike prije svega izraziti određene filozofske ideje, stavove i razmišljanja o stvarnosti u kojoj živi. Slika je za njega u tom smislu samo sredstvo koje mu to omogućuje. Njegova razmišljanja o fetiškom karakteru suvremene civilizacije potaknuta kulturnim Cronenbergovim filmom «Crash» postaju u istoj mjeri motiv za pisanje eseja o fetišizmu kao i za paralelno stvaranje kompjutorskih grafika. Istaknuti detalj cjeline koji se jedva nazire i prepoznaje kao predmet tek naša podsvijest može do kraja razlučiti i izvući iz tame zaborava. U tom smislu u svakoj slici postoji nešto što nas podsjeća na prirodu uslovljenih refleksa, na uobičajenu ljudsku potrebu da stvari i predmete oko sebe doživljavamo kao sredstvo za zadovoljavanje vlastitih nagona i hedonističkih potreba za užitkom.

Kiparski svijet Vedrana Bišića odlikuje se jednostavnošću oblika i osjećajem za puni volumen i monumentalnost forme. Poštujući u svom izrazu prije svega govor materijala i prirode on izbjegava bilo kakav oblik artističkog pretjerivanja i nasilnosti, trudeći se da njegov utjecaj na stvari i procese oblikovanja ostane, što je više moguće prikriven, ili, sasvim nevidljiv. Njegove kiparske minijature u neku ruku se mogu shvatiti i kao put od ready-madeovskog minimalizma prema plastičkom simbolizmu u kojem se forma tretira kao simbol i znak asocijativnosti. U tom smislu njegove se kiparske intervencije i zahvati uglavnom zaustavljaju na površini predmeta i više se odnose na njegova pikturalna nego strukturalna svojstva. Stoga je boja vrlo važan i nezaobilazan segment u njegovom radu. Ona, osim što u njegove skulpture unosi osjećaj raznolikosti i bogatstva, stvara jedan novi lumino plastički kvalitet koji istovremeno učvršćuje i njihovu simboličku vezu s predmetnom realnošću, prije svega s morem i životom na otoku.

Goran Petercol spada u red najznačajnijih protagonista nove umjetničke prakse u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti. Kao predstavnik Hrvatske sudjelovao je na brojnim međunarodnim smotrama umjetnosti (Biennale u Sao Paolu, Istanbulu, Grazu i Veneciji) te mnogim drugima. Od 1975. kada počinje s izlaganjem pa sve do danas njegov umjetnički rad razvija se u duhu ideja procesualne umjetnosti i neoavangardističkih kretanja na međunarodnoj umjetničkoj sceni u razdoblju 60-tih godina.

Crteži za ovu izložbu dio su serije radova u kojima autor problematizira fenomen simetrije. Kako sam kaže tom problemu ga je privukla procesualnost samog čina preslikavanja pri čemu se odnosi između preslikanih oblika očituju i kao vremenski slijed događaja. Dimenzija vremena u stvari relativizira simetričnost kao mehaničku činjenicu ponavljanja što znači da i kod dva naizgled sasvim identična oblika još uvijek postoje razlike koje se mogu percipirati i kao razlike u vremenu nastanka, u njihovom pojedinačnom odnosu prema okruženju, ili, jednostavno kao činjenica što je jedan nastao poslije drugoga. U tom smislu prenošenje nije samo fizički proces preslikavanja već u sebi nosi i neke nove, dodatne sadržaje koji pripadaju kontekstu umjetnosti i koji imaju za posljedicu da simetričnost prestaje biti samo geometrija.

ŽELJKO AŠPERGER

Rođen 1983. u Osijeku. Diplomirao je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci u klasi prof. Emilije Duparove.

Adresa: Vodovodna 39, Rijeka
zeljkoasperger@gmail.com

*Jurišne postrojbe, 2010.,
kombinirana tehnika, 100 x 150 cm*

VEDRAN BIŠIĆ

Rođen 1950. na Rabu. Diplomirao je na Pedagoškoj akademiji, a zatim na Pedagoškom fakultetu, studij likovne kulture s izbornim kolegijem kiparstva.

Adresa: Gonar 367, Rab

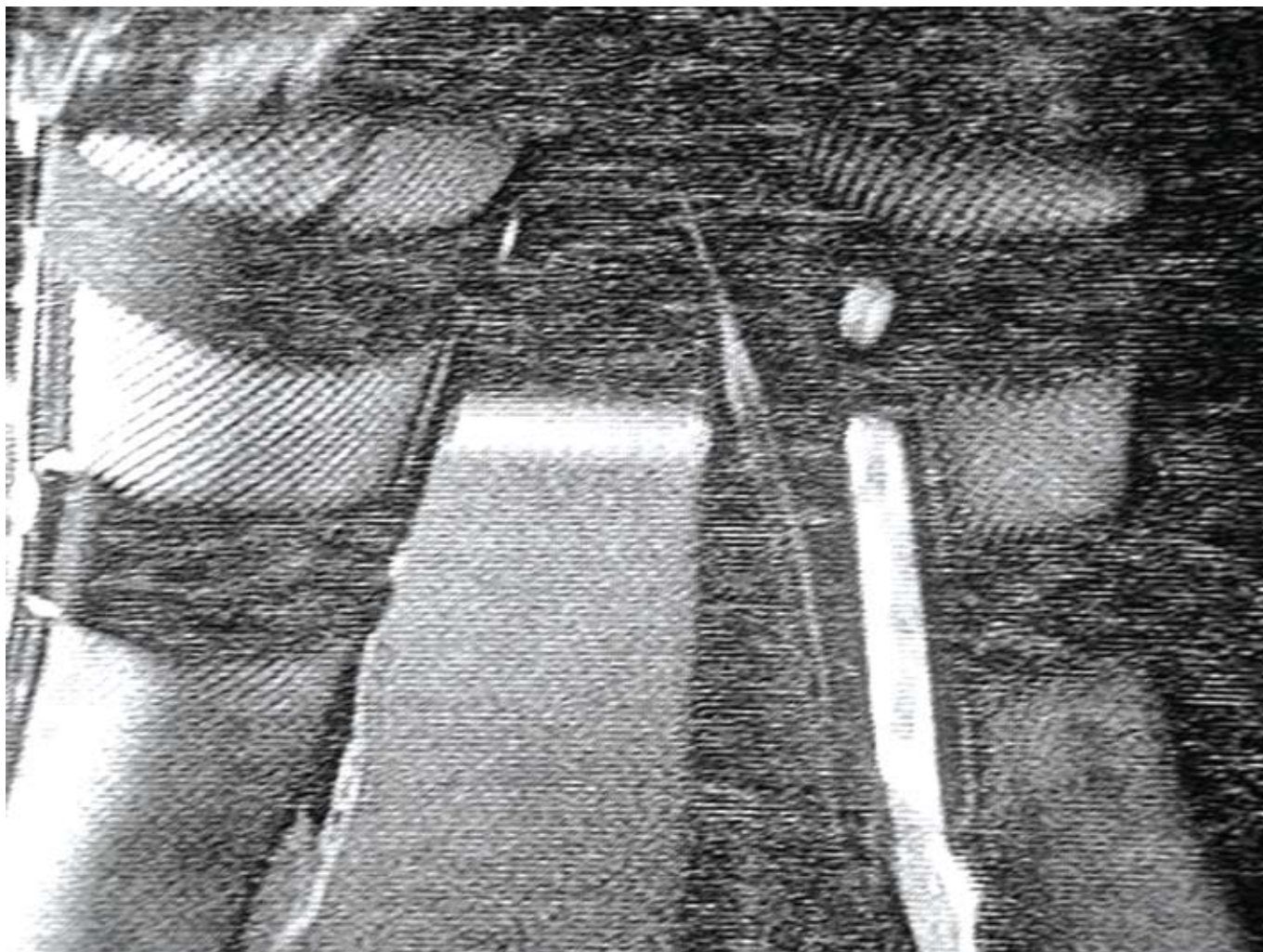
Kompozicija II, 2009., drvo, kamen, 20 x 20 x 35 cm

IGOR GRŽETIĆ

Rođen 1981. u Rijeci. Diplomirao je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, studij likovne kulture s izbornim kolegijem grafike.

Adresa: Slavka Nikolića 38b, Krk
citezrg@yahoo.com

BondageTV, dio triptiha, 2007., ink-jet, 75x60 cm

SAŠA JANTOLEK

Rođen 1968. u Rijeci. Samostalnim umjetničkim radom bavi se od 1990. godine.

Adresa: Istarske divizije 40 a, Matulji
sjantolek@gmail.com

Hotel i park, 2010., kombinirana tehnika, 70x50 cm

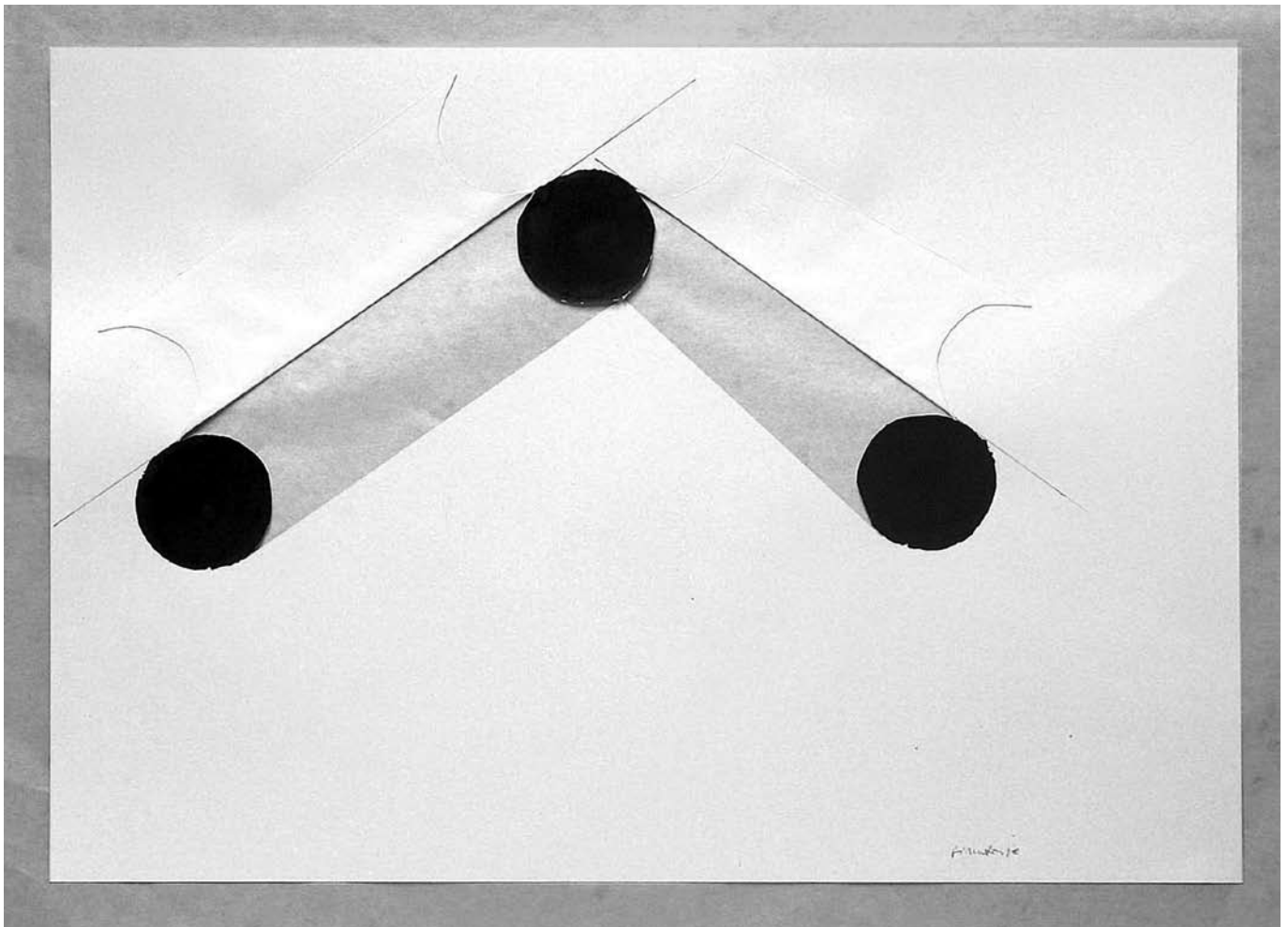

GORAN PETERCOL

Rođen 1949. u Puli. Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnika u Zagrebu u klasi prof. Raula Goldonija. Završio dvogodišnje usavršavanje na Majstorskoj radionici HAZU prof. Ljube Ivančića u Zagrebu.

Adresa: Ogrizovićeva 22a, Zagreb
goran.petercol@gmail.com

Simetrije, 2009., tuš, olovka, papir, 42 x 39,6

BRANKO PIZZUL

Rođen 1947. u Zagreb. Diplomirao je na Građevinskom fakultetu. Slikarstvom se bavi dugi niz godina.

Adresa: St. J. Glaxa 2, Opatija

branko.picul@ri.t-com.hr

Sjećanje, 2009., enkaustika, 100 x 70 cm

ALEKSANDAR TOMULIĆ

Rođen 1967. u Rijeci. Diplomirao je strojarstvo na Tehničkom fakultetu u Rijeci. Fotografijom se aktivno bavi posljednjih šest godina.

Zvanje Artist FIAP (AFIAP) stekao je 2010. godine.

Živi i radi u Rijeci.

spotfoto@gmail.com

www.spotfoto.info

Portret K14, 2007., fotografija u boji, 45x60 cm

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA